

[Kurt Hansen]

gen sandsynlighed for, at de kommer til udbetaling med den socialdemokratiske regerings vilje, hvis man kan finde flertal for at videreføre indkomspolitikken, for det ville selvfølgelig være at smadre den politik, som man selv igennem 3-4 år har bygget op. De penge, som er indbetalt i ATP-fonden, vil kun blive udbetalt, hvis de aktive fagforeninger, arbejdsløshedsudvalg m.v. går ind i en aktiv kamp og tvinger en sådan løsning igennem.

Som det tidligere er blevet nævnt af andre talere, er det 10-11 mia kr., lønarbejderne har til gode i denne ATP-fond, når forliget udløber. Det er slet og ret et af de vigtigste spørgsmål, som må klares inden for en overkommelig tid, og derfor må lønarbejderne lægge et massivt pres på regering og folketing: de skal fjerne det indkomstpoltiske grundlag, som regering og folketing har forsøgt at presse ned over lønarbejderne.

Som jeg nævnte før, har socialdemokratiet sagt, at man ikke i dag har taget stilling til, hvad midlerne i ATP-fonden skal bruges til. Men i VS er vi ikke i tvivl om, at regeringen vil søge at bruge disse indbetalte midler som et springbræt til at få etableret en form for ØD. Regeringen kom for nylig med et forslag om, at virksomhederne skulle kunne låne en større del af ATP-fondens midler som risikovillig kapital, og dette forslag var direkte begrundet i den gennemførte indefrysning af dyrtidsportionerne. Forslaget – og det lagde regeringen heller ikke skjul på – havde det sigte at forberede noget, der lignede en ØD-tvangsopsparring. Godt nok faldt det i første omgang, men jeg føler mig ret overbevist om, at regeringen vil forsøge at få bokset noget sådant igennem som led i nogle kommende studehandler med de borgerlige partier.

Der er også i dag blevet talt om, hvad organisationerne mener om de indefrosne dyrtidsportioner. Jeg er ikke i tvivl om, at LO-toppen under de kommende overenskomstforhandlinger vil vende sig imod, at dyrtidsportionerne ikke udbetales fra ATP-fonden, men jeg er lige så overbevist om, at det er en holdning, der er indtaget på skrømt. Vi mener ikke, der er realiteter i den afstandtagen og de venstredrejninger, som LO-toppen begiver sig ud i op til overenskomstforhandlingerne. Det har vi set gentagne eksempler på. Det er indholdsløst frasemageri slet og ret.

LO-toppen vil som i alle mulige andre sammenhænge varetage nogle andre interesser end deres medlemmers interesser. De vil gå ind på den samme tanke, den samme idé, som socialdemokratiet arbejder på at bokse igennem herinde, nemlig en ØD-tvangsopsparringsløsning.

En anden tanke, som man måske kunne forvente fra nogle af de borgerlige partier, og som man ikke kan afvise kunne vinde tilslutning hos socialdemokratiet, er, at nogle af de dyrtidsmidler, der er indbetalt i ATP-fonden, skulle bruges til at holde arbejdsgiverne skadesløse under de kommende overenskomstforhandlinger. Det ville jo være smart at komme her fra folketinget og forsøge at bokse en sådan løsning igennem, ikke sandt?

Jeg vil advare meget kraftigt mod, at man forsøger sig med noget sådant. Det kan kun blive mødt med massive og omfattende arbejdsnedlæggelser og masseprotester fra arbejderklassens side. Vi må klart sige: disse dyrtidsportioner skal udbetales, og det skal ske med det samme. Det kan ikke være sådan, at man forsøger at blande de penge ind i nogle kommende overenskomstforhandlinger. Det vil være en helt uacceptabel løsning set ud fra lønarbejdernes synsvinkel. En sådan løsning må naturligvis bekæmpes af al magt.

Når VS sammen med andre partier gentagne gange har taget forskellige typer initiativ, dels i form af dagsordensforslag, dels i form af forslag til folketingsbeslutning osv. om, at den ordning, der blev gennemført i august 1976, skal ophæves, er det jo netop, fordi dyrtidsreguleringen er en sikring for, at de lavest lønnede ikke sækker endnu længere bagud, og at dyrtidsreguleringen indeholder en vis kompensation for allerede skete prisstigninger. En anden ting, som også er afgørende, er netop, som jeg har nævnt, at de indefrosne dyrtidsportioner kan bruges i en ØD-tvangsopsparring. Det er et yderligere argument for, at de skal udbetales.

De indefrosne dyrtidsportioner er derfor hele arbejderklassens problem, såvel højtlonnedes som lavtlønnedes, og derfor må man i en samlet front kæmpe for at få dem udbetalt.

Vi er selvfølgelig ikke tilfredse med, at disse dyrtidsportioner bare bliver udbetalt, der må ske en reel dækning for de prisstigninger, der finder sted. Derfor må man ikke